

**Іванюта
Мирослав
Максимович**

Доктор геолого-мінералогічних наук, професор, академік УНГА, організатор науки

Народився 8 червня 1932 р. у с. Мишковичі Тернопільського району Тернопільської області. У 1955 р. закінчив Львівський політехнічний інститут, одержав диплом гірничого інженера-геолога з відзнакою і почав працювати у геологорозвідувальних експедиціях тресту «Башзападнефтегазразведка». З 1961 р. і до останніх днів життя працював в Українському державному геологорозвідувальному інституті, де пройшов шлях від геолога до керівника установи. Протягом 1979–1999 рр. очолював інститут.

У 1966 р. Мирослав Іванюта захистив кандидатську, а в 1976 р. — докторську дисертацію. До сфери його наукових інтересів входило прогнозування нафтогазоносності надр, методики пошуків і розвідки нафтових та газових родовищ, випробування і дослідження свердловин.

Учений опублікував понад 150 наукових праць, зокрема видав низку монографій. За атлас «Геологія і нафтогазоносність Дніпровсько-Донецької западини як основа прогнозу та пошуків

родовищ нафти і газу» разом із групою співавторів у 1991 р. отримав Державну премію України в галузі науки і техніки.

Мирослав Максимович постійно опікувався підготовкою інженерно-технічних та наукових кадрів для галузі. Він на громадських засадах завідував кафедрою геології нафти і газу ЛДУ ім. І. Франка, читав курси лекцій для студентів-геологів, був дійсним членом спеціалізованих рад із захисту кандидатських і докторських дисертацій при ЛДУ, ІГ і ГГК НАН України, ІФДТУНГУ, головою спеціалізованої ради при УкрДГРІ. Під його науковим керівництвом спеціалісти галузі підготували і захистили вісім докторських та близько 30 кандидатських дисертацій.

М. М. Іванюта був організатором і керівником наукових форумів, членом редколегій періодичних галузевих видань таких, як «Геологічний журнал», «Нафтова і газова промисловість», «Геологія та геохімія горючих копалин», редактором монографій, підручників для вищої школи, збірників наукових праць тощо.

Для ефективнішого використання наукових і виробничих кадрів галузі у 1992 р. Мирослав Максимович ініціював створення добровільного громадського об'єднання — Української нафтогазової академії та став її першим і незмінним президентом. Великим досягненням УНГА, здійсненим з його ініціативи і під безпосереднім керівництвом, було видання українською та англійською мовами фундаментальної багатомовної праці «Атлас родовищ нафти і газу України», яка за глибиною фактажу та його наукового аналізу не має аналогів у світовій практиці.

За вагомий внесок у розвиток мінерально-сировинної бази України, плідну наукову діяльність Мирослава Іванюту нагороджено орденом «За заслуги» III ст., низкою галузевих відзнак. Йому присвоєно почесні звання «Заслужений працівник науки і техніки України», «Почесний розвідник надр».

Помер 13 грудня 1999 р.

**Ізбаш
Віктор Іванович**

Кандидат технічних наук, фахівець у галузі транспортування газу, управлінець

Народився 24 листопада 1954 р. у смт Веселинове Миколаївської області.

Протягом 1972–1978 рр. навчався на факультеті турбобудування Миколаївського кораблебудівельного інституту ім. адм. С. О. Макарова. З 1979 до 1996 р. В. І. Ізбаш пройшов шлях машиніста технологічних компресорів, інженера зміни, старшого змінного інженера, старшого інженера ГКС, начальника ГКС (1984–1996) Барського ЛВУМГ УМГ «Черкаситрансгаз». Брав участь у будівництві та введенні в експлуатацію магістральних газопроводів «Союз», Уренгой–Помари–Ужгород, «Прогрес».

У 1994 р. в ІФНГУ захистив кандидатську дисертацію «Розробка методів параметричного діагностування газоперекачувальних агрегатів в умовах компресорних станцій». У сфері наукових інтересів Віктора Ізбаша — підвищення надійності, енергоефективності, безпечності експлуатації газоперекачувальних агрегатів компресорних станцій, дослідження та розробка систем діагностування їх технічного стану, виявлення

несправностей та прогнозування ресурсу працездатності.

У 1996 р. він був переведений на роботу в апарат управління АТ «Укргазпром», де обіймав посади заступника і начальника управління з експлуатації та реконструкції компресорних станцій.

Після реорганізації товариства перейшов працювати у ДК «Укртрансгаз». Спочатку був заступником начальника, а з 2008 р. обіймає посаду начальника управління експлуатації і реконструкції компресорних станцій.

В. І. Ізбаш успішно поєднує вирішення виробничих завдань із дослідженням та впровадженням у виробництво сучасних методів діагностування технічного стану газотурбінних ГПІА, методів підвищення експлуатаційної надійності основного обладнання компресорних станцій та його енергоефективності. Бере безпосередню участь у розробці і реалізації планів реконструкції компресорних станцій газотранспортної системи України з пріоритетним використанням кращих розробок енергетичного обладнання для магістральних газопроводів вітчизняних лідерів машинобудування — ВАТ «Сумське МНВО ім. М. В. Фрунзе», ДП «НВКГ «Зоря»–«Машпроект» (м. Миколаїв), ВАТ «Мотор Січ» (м. Запоріжжя). Долучався до розробки та запровадження проекту високоекономічного й екологічно привабливого парогазового агрегату ГПУ-16К «Водолій».

Віктор Іванович — автор дев'яти наукових праць, восьми запатентованих винаходів та багатьох впроваджених на виробництві раціоналізаторських пропозицій. Він є членом міжвідомчої науково-координаційної комісії з промислових газових турбін і електроприводів при Відділенні фізико-технічних проблем енергетики НАН України. Нагороджений почесними грамотами ДК «Укртрансгаз», НАК «Нафтогаз України», почесною відзнакою НАК «Нафтогаз України» II ст. Удостоєний відзнаки «Лідер паливно-енергетичного комплексу — 2002».